

XLII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Ydelse af Brændselshjælp og andet Tillæg til Aldersrente- og Invaliderrentenydere samt visse kronisk syge.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 5. Marts 1930).

Udvalget har holdt 10 Møder, i hvilke man har gennemdrøftet Lovforslagets enkelte Paragraffer. Samtidig har Udvalget af Ministeriet begæret Oplysninger om forskellige Spørgsmaal, som er fremkommet under Drøftelsen. Spørgsmaalene med Ministerens Besvarelse findes optrykt i Betænkningen som Bilag.

Under den første Del af Udvalgsbehandlingen drøftede man, hvorvidt det var gørligt straks at skride til Gennemførelse af en særlig Brændselslov og saa derefter fortsætte med Drøftelse af den resterende Del af Lovforslaget.

Det viste sig imidlertid, at der ikke kunde opnaas Enighed herom.

Den efterfølgende Behandling samlede sig derefter hovedsagelig om det af Ministeriet til Udvalget oversendte Materiale.

Dette — en Redegørelse fra samtlige Landets Kommuner for Regnskabsaaret 1928—29 — har vist, hvorledes Aldersrentelovens Bestemmelser af 1927 vedrørende de frie personlige Tillæg, henholdsvis 5 pCt. til Bykommuner og 12½ pCt. til Landkommuner, i det store og hele har virket. I de Tilfælde, hvor der for en Kommune har hersket ekstraordinære Forhold — for en

Landkommunes Vedkommende f. Eks., at den har haft flere Hospitalsindlæggelser af gamle —, har det frie Beløb, der var til Raadighed, været for lille, og Udvalget har derfor koncentreret sit Arbejde om at søge Aldersrenteloven tilføjet Bestemmelser, der netop imødekommer de saaledes undtagelsesvis stillede Kommuner, der faar deres frie Beløb ekstraordinært haardt belastet.

Derefter indkaldtes Ændringsforslag, hvoraf der kun indkom et Hold, stillet af Venstres Medlemmer i Udvalget og gaaende ud paa en anden Affattelse af Lovforslaget, saaledes at man søger at imødekomme de Krav, Lovforslagets § 2 tilsigter, og samtidig pointere, at i de deri omhandlede Bestemmelser er ogsaa indbefattet Brændselshjælp, hvorfor man maa formene, at en særlig Brændselslov eller Brændselsparagraf er uforuden. De øvrige af Lovforslagets Paragraffer har man ikke fra Venstres Side kunnet gaa med til ud fra de Grunde, Partiets Ordfører ved første Behandling gjorde gældende.

Da man indenfor Udvalget delte det almindelige Ønske, at der kunde opnaas Enighed om Lovforslaget, saaledes at Rigs-